

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9C/129/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113232890
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8113232890.4

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobkyne: J. L., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. Š., B. X, proti žalovanému: B. L., nar. XX.XX.XXXX, Z. Š., C.. G. Č.. X, o určenie príspevku pre manželku, takto

r o z h o d o l :

Žalobkyni náhradu trov konania nepriznáva a žalovaný nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 9C/129/2013 dňa 29.09.2014 rozhodol tak, že odporca je povinný platiť navrhovateľke výživné vo výške 50 € mesačne vopred splatné vždy do 25. dňa toho-ktorého kalendárneho mesiaca počnúc dňom 01.09.2014.

Zároveň zameškané výživné za mesiac september povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach vo výške 10 €.

Uznesením č. k. 9Co/148/2014-92 zo dňa 28.01.2015 Krajský súd v Prešove vrátil vec Okresnému súdu v Prešove z dôvodu predčasného predloženia, nakoľko má za to, že je potrebné dopĺňacím rozsudkom podľa § 166 ods. 1 O.s.p. rozhodnúť o trovách konania.

Okresný súd Prešov v rozsudku zo dňa 29.09.2014 nerozhodoval o náhrade trov konania z nasledujúcich dôvodov.

Podľa § 151 ods. 1. O.s.p. veta prvá, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade žiadny z účastníkov konania návrh na rozhodnutie o náhrade trov konania neurobil. Procesný súd vychádzal z toho, že rozhodnutím o povinnosti nahradiť trovy konania je akékoľvek rozhodnutie o náhrade trov konania, či už v znení, že sa náhrada trov konania priznáva alebo nepriznáva, alebo že účastník nemá právo na náhradu trov konania.

Súd pri tomto závere vychádzal aj z porovnania s predchádzajúcim znením § 151 ods. 1 O.s.p., ktoré do 30.09.2014 znelo nasledujúco:

O povinnosti na náhradu trov konania rozhoduje súd bez návrhu, a to spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie na ňom končí.

Procesný súd je presvedčený o tom, že rozličné znenia § 151 ods. 1 O.s.p. v čase do 30.09.2004 a po tomto čase, nemožno vykladať rovnako, a teda, že napriek tomu, že návrh na náhradu trov konania urobený nebol aj po 30.09.2014 rozhodovať o náhrade trov konania ex offio, hoci výrokom o ich nepriznaní.

Súd vychádzal aj z dôvodovej správy k § 151 ods. 1 O.s.p., ktorá uvádza, že zodpovednosť účastníka sporového konania za jeho výsledok a zásadný vplyv účastníkov konania aj na jeho vedenie predkladaním potrebných návrhov viedla predkladateľa k predloženiu návrhu zmeny § 151 v tom smere, aby súd rozhodoval o náhrade trov konania na návrh a nie bez návrhu.

Procesný súd ďalej vychádzal aj z § 151 ods. 6 O.s.p., ktorý hovorí, že o trovách štátu súd rozhodne aj bez návrhu. Procesný súd teda zastáva názor, že vzhľadom na vyššie uvedené nemôže za aktuálneho znenia Občianskeho súdneho poriadku o náhrade trov konania medzi účastníkmi konania rozhodovať bez návrhu a výrokom akéhokoľvek znenia.

Podľa § 155 ods. 1 O.s.p., obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku rozhodne tiež o povinnosti na náhradu trov konania, pokiaľ sa o nej nerozhoduje samostatne.

Aj z tohto ustanovenia podľa súdu vyplýva, že súd rozhoduje len o náhrade trov konania a nie o trovách konania.

Súd má za to, že ustanovenie § 166, ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania, alebo o predbežnej vykonateľnosti môže účastník do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie, treba vykladať v súvislosti so zmeneným § 151 ods. 1 O.s.p. s tým, že formuláciu, ak nerozhodol súd o trovách konania, treba chápať tak, že súd nerozhodol o náhrade trov konania v prípade, ak táto náhrada trov konania bola ktorýmkoľvek z účastníkov konania žiadaná.

Ďalej sa procesný súd odvoláva aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/208/2011, v ktorom Najvyšší súd SR uviedol:

„Dovolací súd pre úplnosť dodáva, že krajský súd v súvislosti s rozhodnutím o náhrade trov konania opomenul prihliadať na ustanovenie § 151 ods. 1 veta 1. O.s.p., podľa ktorého o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Z uvedeného ustanovenia okrem iného vyplýva, že podmienkou rozhodnutia súdu o priznaní náhrady trov konania je, že účastník urobí návrh na jeho priznanie. Môžu tak urobiť súčasne aj obaja účastníci, teda aj účastník, ktorý je v konaní úspešný a aj neúspešný účastník. V takomto prípade je súd povinný vo výroku rozhodnutia rozhodnúť o oboch týchto návrhoch. Pokiaľ súd o niektorom z nich opomenie rozhodnúť, možno toto opomenutie napraviť postupom podľa § 166 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p. dopĺňacím uznesením.“

Vychádzajúc z vyššie uvedeného v prípade ako je tento, keď žiaden z účastníkov neurobil návrh na rozhodnutie o trovách konania vzniká problém aj v tom, ako má výrok znieť, a či sa má vzťahovať iba k účastníkovi, ktorý v konaní uspel, alebo k obidvom účastníkom.

Vzhľadom na to, že procesný súd je viazaný pokynom Krajského súdu v Prešove, rozhodol tak, že žalobkyni, ktorá v konaní uspela a mala by nárok na náhradu trov konania, túto nepriznal a u neúspešného žalovaného vyslovil, že nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods.1 O.s.p.). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods.1 O.s.p.)